

Sygn. akt [REDAKTOWANE]

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia [REDAKTOWANE] r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:

Patrycja Szalkiewicz - Przewodniczący
Elżbieta Grzybkowska - Sędzia
Paweł Zwarycz - Sędzia sprawozdawca

Protokolant: Iwona Fąferek

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Szczecinie Łukasza Niciejewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie obwinionemu o to, że:

1/ działając jako pełnomocnik z urzędu [REDAKTOWANE] nie stawiał się na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie w sprawie pod sygn. akt [REDAKTOWANE] ze skargi [REDAKTOWANE] o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym postanowieniem WSA w Szczecinie w sprawie [REDAKTOWANE] jak i nie zapewnił w tej sprawie swojego zastępstwa, czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności rzeczowo i z należytą starannością oraz etyczny obowiązek zapewnienia zastępstwa w przypadku przemijającej przeszkody, tak aby prowadzone przez radcę prawnego sprawy nie doznały uszczerbku, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

2/ działając jako pełnomocnik z urzędu [REDAKTOWANE] w Szczecinie w dniach od [REDAKTOWANE] do [REDAKTOWANE] nie poinformował swojego mandanta o wyznaczonej przez Sądem Administracyjnym w Szczecinie rozprawie w sprawie pod sygn. akt [REDAKTOWANE] ze skargi [REDAKTOWANE] o wznowienie postępowania sądowego, zakończonego prawomocnym postanowieniem WSA w Szczecinie w sprawie [REDAKTOWANE] jak i nie poinformował swojego mandanta o wyroku z dnia [REDAKTOWANE] oddalającym skargę o wznowienie w przedmiotowym postępowaniu, czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzeczowo i z należytą starannością oraz etyczny obowiązek informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy

Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

3/ działając jako pełnomocnik z urzędu [REDAKTOWANE] w Szczecinie, w dniach od [REDAKTOWANE] do [REDAKTOWANE] nie uzyskał zgody swojego mandanta na zaniechanie wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE]

czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etyczny obowiązek uzyskania zgody klienta, w miarę możliwości pisemnej, na zaniechanie wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego lub skargi konstytucyjnej od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji;

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

4/ działając jako pełnomocnik z urzędu [REDAKTOWANE] w Szczecinie, w dniach od [REDAKTOWANE] do [REDAKTOWANE] nie przedstawił swojemu mandantowi pisemnej opinii prawnej o braku podstaw do wniesienia środka zaskarżenia od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE]

czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzeczowo i z należytą starannością oraz etyczny obowiązek wydania przez radcę prawnego będącego pełnomocnikiem z urzędu pisemnej opinii o braku podstaw do wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego,

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

5/ działając jako pełnomocnik z urzędu [REDAKTOWANE] w Szczecinie, w okresie co najmniej od [REDAKTOWANE] do dnia [REDAKTOWANE] nie zwrócił swojemu mandantowi otrzymanych od niego, w związku z łączącym radcę prawnego z klientem stosunkiem prawnym, dokumentów i pisma, w szczególności decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia [REDAKTOWANE] tytułów wykonawczych z dnia [REDAKTOWANE] skierowanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych do Naczelnika Urzędu Skarbowego w Świnoujściu, wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z [REDAKTOWANE] pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w Świnoujściu z dnia [REDAKTOWANE] wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydział Pracy z dnia [REDAKTOWANE] oraz wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy z dnia [REDAKTOWANE]

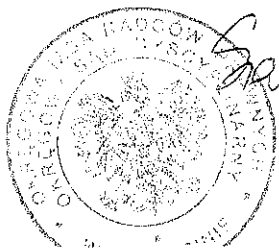
czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzeczowo i z należytą starannością oraz etyczny obowiązek wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego prowadził sprawę, wszystkich otrzymanych dokumentów,

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady

Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

o r z e k a:

1. uznaje Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia czynu, polegającego na tym, iż nie stawiał się na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie w sprawie pod sygn. akt [REDAKTOWANE] ze skargi [REDAKTOWANE] o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym postanowieniem WSA w Szczecinie w sprawie [REDAKTOWANE] jak i nie zapewnił w tej sprawie swojego zastępstwa tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza karę upomnienia,
2. uznaje Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia czynu, polegającego na tym, iż w dniach od [REDAKTOWANE] nie poinformował swojego mandanta o wyznaczonej przez Sąd Administracyjny w Szczecinie rozprawie w sprawie pod sygn. akt [REDAKTOWANE] ze skargi [REDAKTOWANE] o wznowienie postępowania sądowego, zakończonego prawomocnym postanowieniem WSA w Szczecinie w sprawie [REDAKTOWANE] jak i nie poinformował swojego mandanta o wyroku z dnia [REDAKTOWANE] oddalającym skargę o wznowienie w przedmiotowym postępowaniu, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza karę upomnienia,
3. uznaje Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia czynu, polegającego na tym, iż w dniach od [REDAKTOWANE] nie uzyskał zgody swojego mandanta na zaniechanie wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt I [REDAKTOWANE] tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza karę upomnienia,
4. uznaje Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia czynu, polegającego na tym, iż w dniach od [REDAKTOWANE] nie przedstawił swojemu mandantowi pisemnej opinii prawnej o braku podstaw do wniesienia środka zaskarżenia od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza karę upomnienia,
5. uniewinnia Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] od zarzutu popełnienia czynu, opisanego w pkt 5 wniosku o ukaranie radcy prawnego z dnia [REDAKTOWANE] tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.
6. na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.)wymierz karę upomnienia;
7. kosztami postępowania w kwocie [REDAKTOWANE] (słownie: [REDAKTOWANE]) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie - Sąd obciąża radcę prawnego [REDAKTOWANE]



Sygn. akt [REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

W dniu [REDAKTOWANE] r. wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie skarga [REDAKTOWANE] w przedmiocie niewłaściwego świadczenia pomocy prawnej przez radcę prawnego [REDAKTOWANE]. W swojej skardze pokrzywdzony [REDAKTOWANE] zarzucił radcy prawnemu, że w dniu [REDAKTOWANE] skontaktował się z radcą prawnym, który na pytanie o stan sprawy toczącej się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie udzielił odpowiedzi, iż w postępowaniu tym odbyła się jakaś rozprawa, ale Sąd nie podjął żadnego rozstrzygnięcia. Dalej pokrzywdzony wskazał, iż w związku z tym, iż w sprawie nadal nic się działo, w dniu [REDAKTOWANE] osobiście udał się do kancelarii obwinionego, gdzie uzyskał informację, iż procedura procesowa nadal jest w toku i że sprawa zakończy się pomyślnie. Pokrzywdzony osobiście udał się tego dnia do sądu, gdzie uzyskał wgląd do akt sprawy, z których wynikało, iż w ocenie pokrzywdzonego wszystko to, co mówił obwiniony było zwykłym kłamstwem. W skardze wskazano fałsz, iż radca prawny nie zwrócił pokrzywdzonemu wszystkich materiałów dowodowych, jakie otrzymał od pokrzywdzonego.

Dowód: skarga z dnia [REDAKTOWANE] (K. 3 i 3v.)

Do skargi pokrzywdzony załączył kopię pisma obwinionego do pokrzywdzonego z dnia [REDAKTOWANE] kopię pisma procesowego z dnia [REDAKTOWANE] złożonego przez obwinionego do WSA w Szczecinie w sprawie [REDAKTOWANE] pismo pokrzywdzonego do WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] pismo WSA w Szczecinie do pokrzywdzonego z dnia [REDAKTOWANE] pismo pokrzywdzonego do WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] pismo Prezesa WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] oraz kopię pisma WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] wraz z załączonym odpisem sentencji wyroku z dnia [REDAKTOWANE] w sprawie [REDAKTOWANE]

Dowód: pismo obwinionego do pokrzywdzonego z dnia [REDAKTOWANE]

pismo pokrzywdzonego do WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE]

pismo WSA w Szczecinie do pokrzywdzonego z dnia [REDAKTOWANE]

pismo pokrzywdzonego do WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE]

pismo Prezesa WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE]

pismo WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE]

odpis sentencji wyroku z dnia [REDAKTOWANE] w sprawie [REDAKTOWANE]

Pismem z dnia [REDAKTOWANE] obwinionemu została przekazana w/w skarga z wnioskiem o ustosunkowanie się do jej treści. Korespondencja ta została podjęta przez adresata w dniu [REDAKTOWANE]. W związku z bezskutecznym upływem terminu do złożenia wyjaśnień, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w piśmie z dnia [REDAKTOWANE] ponownie wezwał radcę prawnego do ustosunkowania się na piśmie do treści skargi. Wezwanie to doręczone zostało do kancelarii obwinionego w dniu [REDAKTOWANE]. Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie wszczął dochodzenie w sprawie.

Dowód: pismo z [REDAKTOWANE] z dowodem doręczenia (K. 14 i 17)

pismo z [REDAKTOWANE] z dowodem doręczenia (K. 42-43)

postanowienie o wszczęciu dochodzenia (K. 44-46)

W toku dochodzenia ustalono następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony pismem z dnia [REDAKTOWANE] wniósł o wznowienie postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie, zakończonego postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE]. Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] WSA w Szczecinie w sprawie [REDAKTOWANE] przyznał pokrzywdzonemu prawo pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie radcy prawnego z urzędu. Pismem z dnia [REDAKTOWANE] Wicedziekan

OIRP w Szczecinie poinformował obwinionego o wyznaczeniu pełnomocnikiem z urzędu w w/w sprawie.

Obwiniony pismem z dnia [REDAKTOWANO] poinformował pokrzywdzonego o ustanowieniu go pełnomocnikiem z urzędu, prosząc o kontakt telefoniczny i ewentualne spotkanie w Kancelarii. Ponadto, pismem z dnia [REDAKTOWANO] obwiniony w sprawie [REDAKTOWANO] sprecyzował skargę o wznowienie postępowania przed WSA w Szczecinie, wniesioną osobiście przez pokrzywdzonego.

Dowód: wniosek o wznowienie postępowania z dnia [REDAKTOWANO]
wezwanie o sprecyzowanie z [REDAKTOWANO]
pismo pokrzywdzonego z dnia [REDAKTOWANO]
postanowienie WSA z [REDAKTOWANO]
pismo Wicedziekana OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANO]
pismo obwinionego z dnia [REDAKTOWANO]
pismo obwinionego do pokrzywdzonego z dnia [REDAKTOWANO]

Pismem z dnia [REDAKTOWANO] obwiniony został przez WSA w Szczecinie zawiadomiony o terminie rozprawy w sprawie [REDAKTOWANO] który wyznaczony został na dzień [REDAKTOWANO]. Zawiadomienie to zostało doręczone do kancelarii obwinionego w dniu [REDAKTOWANO] odebrane przez pracownicę Kancelarii [REDAKTOWANO].

Dowód: zawiadomienie o terminie rozprawy z dowodem doręczenia (K. 28 – 28v)

Mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy, radca prawny nie stawiał się na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO]. Nie zapewnił także zastępstwa na rozprawie. Nie stawiał się na rozprawie także pokrzywdzony. W dniu [REDAKTOWANO] WSA w Szczecinie wydał wyrok w sprawie [REDAKTOWANO] oddalający skargę o wznowienie postępowania, który uprawomocnił się od dnia [REDAKTOWANO].

Dowód: protokół rozprawy z dnia [REDAKTOWANO]
odpis wyroku z [REDAKTOWANO] z klauzulą prawomocności (K.30 i 30v)

Pismem z dnia [REDAKTOWANO] pokrzywdzony wystąpił do WSA w Szczecinie o informację, czy jego sprawa została zakończona. W odpowiedzi Sąd poinformował pokrzywdzonego, że jego sprawa zakończyła się wydaniem w dniu [REDAKTOWANO] wyroku oddalającego jego skargę o wznowienie postępowania. Pokrzywdzony następnie bezskutecznie próbował uzyskać odpis wspomnianego wyroku wraz z uzasadnieniem.

Dowód: pismo pokrzywdzonego do WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANO]
pismo WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANO]
pismo pokrzywdzonego do WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANO]
pismo WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANO]

Przesłuchany w charakterze świadka pokrzywdzony [REDAKTOWANO] zeznał, iż po otrzymaniu pisemnego zawiadomienia o ustanowieniu dla niego radcy prawnego, w połowie października spotkał się z radcą prawnym [REDAKTOWANO] w kancelarii. W trakcie spotkania radca prawny wręczył mu odpis pisma precyzującego skargę o wznowienie postępowania, on natomiast zostawił radcy prawnemu kopie wielu dokumentów, w tym wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z [REDAKTOWANO] pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w Świnoujściu z [REDAKTOWANO] do ZUS, decyzję z [REDAKTOWANO] wydaną przez ZUS w przedmiocie zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, dwa tytuły egzekucyjne z [REDAKTOWANO] skierowane przez ZUS do Naczelnika Urzędu Skarbowego, wyrok Sądu Okręgowego Wydziału Pracy z [REDAKTOWANO] wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy z [REDAKTOWANO]. Następnym kontaktem z obwinionym pokrzywdzony miał w dniu [REDAKTOWANO]. Po telefonie do kancelarii, pokrzywdzony i obwiniony spotkali się w budynku Sądu w Świnoujściu, gdzie na rozprawę przyjechał obwiniony. Wówczas obwiniony poinformował pokrzywdzonego, iż w dniu [REDAKTOWANO] odbyła się rozprawa przed WSA w Szczecinie, ale Sąd

nie wydał orzeczenia. Na pytanie pokrzywdzonego o dalsze postępowanie, obwiniony miał zapewnić, iż dalej będzie sprawę monitorował. Pokrzywdzony nie pamiętał, czy w trakcie tego spotkania wręczył radcy prawnemu dodatkowe dokumenty. Następnie pokrzywdzony i obwiniony spotkali się w kancelarii dnia [REDAKT] albo [REDAKT]. Po tym spotkaniu pokrzywdzony osobiście udał się do WSA w Szczecinie i przejrzał akta postępowania. Skontaktował się wówczas telefonicznie z obwinionym i poinformował o rzeczywistym stanie sprawy. Od tego momentu radca prawny nie kontaktował się już z pokrzywdzonym. Natomiast w trakcie rozmowy telefonicznej, z inicjatywy pokrzywdzonego, pokrzywdzony miał poprosić obwinionego o zwrot akt. Rozmowa ta miała mieć miejsce chyba w połowie [REDAKT]. Jednocześnie [REDAKT] zeznał, iż nie został poinformowany przez pełnomocnika o terminie posiedzenia przed WSA w Szczecinie. Pełnomocnik nie występował do niego także o zgodę na odstąpienie od zaskarżenia rozstrzygnięcia WASA w Szczecinie, wręcz twierdził bowiem, iż wyroku nie ma.

Dowód: zeznania [REDAKT] (K. 37 – 40)

Postanowieniem z dnia [REDAKT] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie w sprawie [REDAKT] wszczął dochodzenie w sprawie. Dnia [REDAKT] przedstawiono radcy prawnemu [REDAKT] zarzuty.

W trakcie przesłuchania w charakterze obwinionego radca prawny [REDAKT] – [REDAKT] nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Radca prawny przyznał, iż został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu [REDAKT] w sprawie toczącej się przed WSA w Szczecinie. Obwiniony spotkał się z pokrzywdzonym. Przygotował także pismo procesowe, dotyczące przesłanek wznowienia postępowania i zawierające wnioski o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego. Oczekując na termin rozprawy przed WSA w pierwszym tygodniu [REDAKT] obwiniony analizował akta swoich klientów w sprawach prowadzonych przed WSA, dotyczących podatków od środków transportowych. W sprawach tych wnosił skargi kasacyjne do NSA. Wśród innych pism, w sprawie [REDAKT] znalazło się zawiadomienie o terminie rozprawy przed WSA w dniu [REDAKT] w sprawie pokrzywdzonego. Obwiniony przyznał, iż zawiadomienie to zostało doręczone jeszcze w [REDAKT]. Zgodnie z obowiązującą w Kancelarii procedurą, każde pismo jest wpisywane w dzienniku korespondencji ze wskazaniem nadawcy, sprawy, której dotyczy, osnowy pisma, następnie pismo wprowadzane jest do bazy danych w komputerze, dotyczącej terminów rozpraw i terminów czynności sądowych. Tak powstaje grafik, drukowany na początku każdego miesiąca i wywieszany na tablicy w sekretariacie. Termin rozprawy w sprawie pokrzywdzonego nie został wpisany do terminarza i nie było go na wydruku. Zawiadomienie wpisane jednak było w dzienniku korespondencji. Obwiniony wskazał, iż nie wiedział o tej rozprawie. Co więcej, Pani [REDAKT] każde pismo winna dołączyć do właściwych akt i te akta winna położyć na stole, aby obwiniony mógł się z nim zapoznać. Przed dołączeniem pisma do akt z pismem winna zapoznać się także aplikant, Pani [REDAKT] która również jest odpowiedzialna za grafik dotyczący terminów. Pani [REDAKT] nie potrafiła wyjaśnić zaistniałej sytuacji. Obwiniony potwierdził fakt spotkania z pokrzywdzonym w budynku Sądu w Świnoujściu. Miał wówczas poinformować pokrzywdzonego o przekroczeniu terminu i że niestety już nic nie da się zrobić ze sprawą. Według obwinionego, następne spotkanie z pokrzywdzonym odbyło się w [REDAKT] czy też w [REDAKT]. W trakcie kolejnej wizyty pokrzywdzony miał zażądać zwrotu dokumentów. Sekretarka obwinionego miała spakować otrzymane dokumenty (w większości kserokopie) w grubą kopertę i wystać pokrzywdzonemu. Zdaniem radcy prawnego odesłane zostały wszystkie dokumenty, jakie otrzymał od pokrzywdzonego.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego (K. 74-76, 78 – 82)

Wnioskiem z dnia [REDAKT] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie o

ukaranie radcy prawnego [REDAKTOR] zarzucając popełnienie łącznie pięciu przewinień dyscyplinarnych.

Pokrzywdzony wezwany na rozprawę w dniu [REDAKTOR] przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie stawił się osobiście i podtrzymał swoją skargę na radcę prawnego oraz swoje wcześniejsze zeznania. Pokrzywdzony wyjaśnił dodatkowo, iż z obwinionym spotkał się w [REDAKTOR] przedstawił mu dokumenty i wyjaśnił, o co w sprawie chodzi. W związku z brakiem wiadomości i informacji od obwinionego, pokrzywdzony [REDAKTOR] zadzwonił do kancelarii. Uzyskał od sekretarki informację, że obwiniony będzie w Świnoujściu w Sądzie. Pokrzywdzony usłyszał od sekretarki, iż rozprawa się odbyła ale nie ma wyroku. To samo pokrzywdzony miał usłyszeć od obwinionego na korytarzu w budynku Sądu w Świnoujściu. Pokrzywdzony w trakcie tego spotkania miał wręczyć obwinionemu protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w Szczecinie. Pokrzywdzony ma ten protokół aktualnie w domu, bo prawdopodobnie dał obwinionemu jego kopię. Obwiniony miał zapewnić pokrzywdzonego, iż jeszcze czegoś będzie dochodził. Następnie, dnia [REDAKTOR] pokrzywdzony przyjechał do kancelarii obwinionego w Szczecinie. Była to jego ostatnia wizyta w kancelarii. Wówczas pokrzywdzony wręczył obwinionemu postanowienie sądu wojkowego, a raczej jego kopię, gdyż dokument ten pokrzywdzony posiada w domu. Z kancelarii pokrzywdzony udał się do sądu administracyjnego w Szczecinie, gdzie z akt sprawy dowiedział się, że rozprawa już się odbyła. Zadzwonił do obwinionego, który miał temu zaprzeczyć i zapewnić, że coś będzie załatwiał. Po tym pokrzywdzony zwrócił się do obwinionego już tylko o zwrot akt. Część tych akt obwiniony miał zwrócić, z wyjątkiem oryginału wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu w sprawie renty z [REDAKTOR] jednak pokrzywdzony posiada drugi oryginał tego wyroku w domu. Poza powiadomieniem o ustanowieniu pełnomocnikiem z urzędu, pokrzywdzony innej korespondencji od obwinionego nie otrzymał. Pokrzywdzony potwierdził jednocześnie, iż posiada wszystkie dokumenty wymienione w jego piśmie z [REDAKTOR] (K. 32v.). Pokrzywdzony potwierdził, iż otrzymał od obwinionego kopertę z dokumentami, lecz nie było tam wszystkich dokumentów. Ostatecznie, odnośnie dokumentów pokrzywdzony nie wnosi żadnych roszczeń.

Dowód: zeznania pokrzywdzonego na rozprawie w dniu [REDAKTOR] (K. 140 – 141)

Obwiniony wezwany na rozprawę w dniu [REDAKTOR] przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie stawił się osobiście. Jednocześnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia. Dodatkowo obwiniony wyjaśnił, iż podejrzewa, iż Pani [REDAKTOR] ze względu na podobną szatę graficzną pism, podłączyła zawiadomienie o rozprawie w sprawie pokrzywdzonego do akt Państwa [REDAKTOR] i z tymi aktami schowała to zawiadomienie do szafy. Nie potwierdził, żeby nie przekazał dokumentów pokrzywdzonemu oraz nie potwierdził, jakoby otrzymał dokumenty, o których mowa w zarzucie Zastępcy Rzecznika. Dokumenty te nie były potrzebne obwinionemu do prowadzenia sprawy, w której został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu. Mogły się przydać do prowadzenia innych spraw, w ramach rekompensaty. Według obwinionego pokrzywdzony w większości zostawił mu kserokopie. Pokrzywdzony miał się zwrócić o zwrot dokumentów telefonicznie po tym, jak poszedł do sądu i stwierdził, że nie ma dokumentów z ZUS-u. Wśród dokumentów, które pokrzywdzony miał przy sobie, nie było dokumentów, które mogłyby wesprzeć wnioski o wznowienie postępowania. We wspomnianej grubej kopercie były dokumenty, dotyczące pierwotnej decyzji zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia emerytalnego. Było też dużo dokumentów dotyczących innych spraw, m.in. artykuły prasowe.

Dowód: zeznania obwinionego na rozprawie w dniu [REDAKTOR] (K. 139)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

W świetle przeprowadzonego przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie postępowania dowodowego, stawiane obwinionemu radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzuty okazały się zasadne częściowo.

Rozpatrując pierwszy z zarzutów stawianych radcy prawnemu, a polegający na niestawieniu się obwinionego na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] i niezapewnieniu zastępstwa Sąd Dyscyplinarny za okoliczność o podstawowym znaczeniu uznał bezsporny i przyznany przez obwinionego fakt doręczenia do kancelarii obwinionego pisma WSA w Szczecinie w sprawie [REDAKTOWANE] zawierającego zawiadomienie o wyznaczeniu terminu powyższej rozprawy. Zawiadomienie to zostało doręczone do kancelarii obwinionego w dniu [REDAKTOWANE] i odebrane przez pracownicę Kancelarii [REDAKTOWANE]. Zatem bez wątplenia obwiniony został prawidłowo zawiadomiony o terminie wspomnianej rozprawy.

Okoliczności dotyczące sposobu postępowania z korespondencją przychodzącą do kancelarii, podnoszone przez obwinionego, pozostają w ocenie Sądu Dyscyplinarnego bez znaczenia dla oceny rozpatrywanego zarzutu. Jak wskazał sam obwiniony, zawiadomienie o terminie rozprawy zostało wpisane w dzienniku korespondencji. Jednak termin rozprawy w sprawie pokrzywdzonego nie został wpisany do terminarza i nie było go w grafiku terminów, drukowanym na początku każdego miesiąca i wywieszanym na tablicy w sekretariacie. Pani [REDAKTOWANE] winna dołączyć powyższe zawiadomienie do właściwych akt i te akta winna położyć na stoliku, aby obwiniony mógł się z nim zapoznać. Przed dołączeniem pisma do akt z pismem winna zapoznać się także aplikant, [REDAKTOWANE]. Jednakże zawiadomienie z dnia [REDAKTOWANE] miało zostać załączone przez sekretarkę do akt sprawy Państwa [REDAKTOWANE].

Powyższe okoliczności sprawy wskazują na niedochowanie należytej staranności przy prowadzeniu sprawy pokrzywdzonego. Obwiniony, jako właściciel kancelarii, winien wdrożyć odpowiednie procedury i zastosować konieczne środki, zapewniające dochowanie należytej staranności wymaganej od osób wykonujących zawód zaufania publicznego i gwarantujące ochronę interesów prawnych i majątkowych klientów. Obowiązkiem obwinionego było sprawowanie odpowiedniego nadzoru i kontroli nad osobami, przy pomocy których świadczy pomoc prawną w ramach swojej kancelarii. On także ponosi odpowiedzialność za przyjęte procedury, brak nadzoru bądź niewłaściwy wybór tych osób. Skoro przyjmowanie korespondencji przychodzącej do kancelarii powierzono sekretarce, obwiniony ponosi konsekwencje działań lub zaniechań tej osoby.

Nie było jednocześnie żadnych przeszkód, aby obwiniony osobiście zapoznawał się choćby z listą korespondencji przychodzącej do jego kancelarii każdego dnia. Nie stanowi w ocenie Sądu Dyscyplinarnego wystarczającego wy tłumaczenia okoliczność, iż termin rozprawy w sprawie pokrzywdzonego nie został wpisany do grafiku terminów oraz że zawiadomienie o terminie tej rozprawy nie zostało wpięte do właściwych akt, które nie zostały wyłożone na stoliku w celu zapoznania się z nimi przez obwinionego. Niestawiennictwu obwinionego na w/w rozprawie zapobiegłoby niezwłoczne, nawet ustne, powiadomienie go przez sekretarkę o wyznaczeniu terminu rozprawy. Nie było do tego konieczne wpisywanie terminu do terminarza, jak również lektura akt sprawy pokrzywdzonego przez obwinionego. Zawiadomienie o terminie rozprawy nie jest bowiem pismem merytorycznym. Wskazywane przez obwinionego podobieństwo szaty graficznej pism w sprawie pokrzywdzonego oraz w sprawie Państwa [REDAKTOWANE] nie może zostać uznane za usprawiedliwienie błędnego wpięcia pisma. Z natury rzeczy bowiem pisma pochodzące od sądów są podobne do siebie. Skoro obwiniony występował w kilku postępowaniach toczących się przed WSA w Szczecinie, tym większa winna być ostrożność i skrupulatność w zakresie właściwego załączania i wpinania pism przychodzących z tego Sądu. Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VII/2010r. Prezydium Krajowej Rady Radców

Prawnych z 28.12.2010r. radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością. W myśl art. 28 ust. 10 KERP radca prawny obowiązany jest zapewnić zastępstwo w przypadku przemijającej przeszkody, tak aby prowadzone przez niego sprawy nie doznały uszczerbku.

Drugi z zarzutów stawianych radcy prawnemu, iż w okresie od [REDAKTOWANE] do [REDAKTOWANE] obwiniony nie poinformował pokrzywdzonego o w/w rozprawie oraz że nie poinformował pokrzywdzonego o wyroku z dnia [REDAKTOWANE] jest w ocenie Sądu Dyscyplinarnego konsekwencją zasadności zarzutu pierwszego. Skoro obwiniony ponosi odpowiedzialność za funkcjonowanie jego kancelarii oraz za działania i zaniechania osób, przy pomocy których świadczy usługi w kancelarii, nie ma podstaw, aby z odpowiedzialności tej wyłączyć obowiązek przekazania klientowi informacji o wyznaczeniu terminu rozprawy w jego sprawie oraz o wydanym w tej sprawie orzeczeniu. Nie było bowiem żadnych przeszkód, aby sekretariat kancelarii obwinionego niezwłocznie poinformował pokrzywdzonego o wyznaczeniu terminu rozprawy z dnia [REDAKTOWANE] nawet bez osobnej dyspozycji obwinionego. Uznać bowiem należy, iż pismo informujące o wyznaczeniu terminu rozprawy nie stanowi pisma merytorycznego, wymagającego zajmowania stanowiska przez ustanowionego pełnomocnika procesowego. Zatem nawet niepowiadomienie obwinionego przez jego sekretarkę o wyznaczeniu terminu rozprawy nie stanowiło przeszkody w zawiadomieniu pokrzywdzonego o tym fakcie. Jeżeli jednak obwiniony nie ustanowił procedury przewidującej natychmiastowe przekazanie informacji o wyznaczeniu terminu rozprawy klientowi (bądź nawet przygotowanie pisma informującego klienta i przedłożenie go obwinionemu do podpisu), ponosi on odpowiedzialność za następstwa takiego niedociągnięcia nawet w sytuacji załączenia powyższego zawiadomienia do niewłaściwych akt. Zauważyć także należy, iż okoliczność braku zawiadomienia pokrzywdzonego o terminie rozprawy z dnia [REDAKTOWANE] oraz o wyroku również była bezsporna. Za wiarygodne należało uznać zeznania pokrzywdzonego, że o terminie rozprawy i wyroku dowiedział się w dniu [REDAKTOWANE] gdy osobiście udał się do WSA w Szczecinie, gdzie zapoznał się z aktami postępowania. Potwierdzają to dokumenty w postaci korespondencji pokrzywdzonego z WSA w Szczecinie tj. pismo pokrzywdzonego do WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] (K. 7), pismo WSA w Szczecinie do pokrzywdzonego z dnia [REDAKTOWANE] (K. 8), pismo pokrzywdzonego do WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] (K. 9 – 10), pismo Prezesa WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] (K. 11) oraz pismo WSA w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] (K. 12). Zgodnie z art. 28 ust. 5 KERP radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem.

Kolejne zarzuty ujęte we wniosku o ukaranie z dnia [REDAKTOWANE] w pkt 3 oraz pkt 4 obejmują czyny polegające na tym, iż w okresie od [REDAKTOWANE] obwiniony jako pełnomocnik z urzędu [REDAKTOWANE] w w/w postępowaniu nie uzyskał zgody swojego mandanta na zaniechanie wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku WSA w Szczecinie z [REDAKTOWANE] w sprawie [REDAKTOWANE] ani nie przedstawił swojemu mandantowi pisemnej opinii o braku podstaw do wniesienia takiej skargi kasacyjnej. Również te zarzuty stanowią następstwo przewinienia objętego zarzutem pierwszym. Obowiązkiem pełnomocnika procesowego, także ustanowionego z urzędu, jest uczestniczenie w rozprawach sądowych. Udział w rozprawie jest natomiast głównym źródłem wiedzy o przebiegu postępowania. Gdyby obwiniony stawił się na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] wiedziałby o zamknięciu rozprawy, wydaniu wyroku oraz znałby jego treść. Poznałby także ustne uzasadnienie wyroku i podstawowe motywy rozstrzygnięcia. Ponadto miałby świadomość konieczności złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia w/w wyroku oddalającego skargę o wznowienie postępowania. Zgodnie z przepisem art. 282 § 2 ustawy z 30.08.2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2016r., poz. 718) po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd oddala skargę o wznowienie albo ją uwzględnia stosując odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem, który wznowił postępowanie. Od wyroku

oddalającego skargę o wznowienie postępowania przysługuje więc skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W myśl przepisu art. 141 § 2 tej ustawy w sprawach, w których skargę oddalono, uzasadnienie wyroku sporządza się na wniosek strony zgłoszony w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia wyroku albo doręczenia odpisu sentencji wyroku. W myśl art. 177 § 1 cytowanej ustawy skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem. Zatem warunkiem koniecznym wniesienia skargi kasacyjnej jest wcześniejsze doręczenie stronie odpisu wyroku z uzasadnieniem, co omawianej sprawie nastąpić mogło wyłącznie na wniosek złożony w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. Z tych też względów w ocenie Sądu Dyscyplinarnego nie było podstaw do przyjęcia, iż czyny zarzucane obwinionemu w pkt 3 i pkt 4 wniosku o ukaranie mogły zostać popełnione w okresie od [REDAKTOWANO]. Okres 21 dni mógłby mieć zastosowanie w odniesieniu do instytucji apelacji w postępowaniu cywilnym. W postępowaniu przed sądem administracyjnym uzasadniony jest natomiast termin 7 dni. W tym terminie, tzn. od [REDAKTOWANO] obwiniony mógł przedstawić pokrzywdzonemu opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej oraz uzyskać pisemną zgodę na jej niewnoszenie. Wykonanie tych obowiązków w okresie późniejszym nie miało już żadnego znaczenia, gdyż wniesienie skargi kasacyjnej było niemożliwe z uwagi na niezłożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia [REDAKTOWANO].

Zgodnie z art. 28 ust. 6 KERP radca prawny powinien uzyskać zgodę swojego klienta w miarę możliwości pisemną na zaniechanie wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji. W myśl ust. 7 w razie prowadzenia sprawy z urzędu radca prawny przedstawia klientowi pisemną opinię prawną o braku podstaw do wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego.

Odnosnie zarzutu postawionego w pkt 5 wniosku o ukaranie, tj. iż w okresie co najmniej od [REDAKTOWANO] obwiniony nie zwrócił swojemu mandantowi otrzymanych od niego dokumentów, Sąd Dyscyplinarny uznał, iż nie ma podstaw do postawienia tego zarzutu. Już w skardze z dnia [REDAKTOWANO] pokrzywdzony wskazał, iż obwiniony mimo żądania nie zwrócił mu wszystkich „materiałów dowodowych”, jakie otrzymał od pokrzywdzonego. Z zeznań pokrzywdzonego złożonych w dniu [REDAKTOWANO] oraz w dniu [REDAKTOWANO] wynika natomiast, iż pokrzywdzony przekazał obwinionemu kopie dokumentów. W oryginale miał przekazać obwinionemu wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z [REDAKTOWANO] ale ma drugi oryginał tego wyroku w domu. Dalej pokrzywdzony zeznał, iż posiada wszystkie dokumenty. Obwiniony miał zwrócić pokrzywdzonemu część otrzymanych kopii dokumentów. Jednak pokrzywdzony ostatecznie nie wnosi w tym zakresie żadnych roszczeń. Także z wyjaśnień obwinionego wynika, iż otrzymał od pokrzywdzonego kopie dokumentów. Pokrzywdzony zażądał zwrotu dokumentów telefonicznie w połowie [REDAKTOWANO].

Zgodnie z art. 5 pkt 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z 22.11.2014r. przez dokument należy rozumieć dokument w rozumieniu art. 115 § 14 Kodeksu karnego. W myśl tego przepisu dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Dokumentem w tym rozumieniu jest zatem także kopia dokumentu (por. wyrok Sądu Najwyższego Izba Karna z 04.12.2002r. sygn. akt III KKN 370/00). Zauważyć należy, iż takiej definicji dokumentu nie zawierał KERP stanowiący załącznik do uchwały nr 8/VII/2010r. Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z 28.12.2010r., obowiązujący do 30.06.2015r. i mający zastosowanie w niniejszej sprawie. W art. 28 ust. 11 wskazywał on jedynie, iż radca prawny obowiązany jest wydać klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego prowadził sprawę, wszystkie otrzymane od niego dokumenty i pisma otrzymane z sądu lub organu, przed którym prowadził sprawę tego klienta. Zatem w ocenie Sądu Dyscyplinarnego

nawet, gdyby obwiniony w istocie nie zwrócił pokrzywdzonemu wszystkich kopii dokumentów, które od niego otrzymał, nie było podstaw do uwzględnienia omawianego zarzutu. Obowiązujący w [REDAKTOR] Kodeks Etyki nakazywał bowiem wprost zwrot dokumentów, a nie ich kserokopii. Ponadto, okolicznością istotną w sprawie jest to, iż pokrzywdzony dysponuje wszystkimi dokumentami i nie rości wobec obwinionego żadnych roszczeń z tego tytułu. Celem w/cyt przepisu jest natomiast zapewnienie, aby klient po zakończeniu stosunku prawnego z pełnomocnikiem dysponował dokumentami, które mogą być mu potrzebne w przyszłości. Ewentualnie w ocenie Sądu Dyscyplinarnego można byłoby postawić zarzut, iż radca prawny nie zwrócił klientowi kopii dokumentów w sytuacji, gdy klient nie dysponowałby oryginałami lub kopiami tych dokumentów i byłoby to wiadome radcy prawnemu.

Nie ulega wątpliwości, iż radca prawny wykonując zawód winien zgodnie z treścią art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych kierować się należyłą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w świetle przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego nie budzi wątpliwości fakt popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOR] czynów określonych w pkt 1 – 4 sentencji orzeczenia. Obowiązkiem radcy prawnego jako profesjonalnego pełnomocnika jest wykonywać zawód i świadczyć pomoc prawną zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej (art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego).

Zgodnie z przepisem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

W myśl przepisu art. 65 ust. 1 w/cyt ustawy karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna;
- 4) zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas od trzech miesięcy do pięciu lat, a w stosunku do aplikantów radcowskich - zawieszenie w prawach aplikanta na czas od jednego roku do trzech lat;
- 5) pozbawienie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego, a w stosunku do aplikantów radcowskich - wydalenie z aplikacji.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za uzasadnione wymierzenie obwinionemu za każdy z popełnionych czynów kary upomnienia. Przy czym przy wymiarze kar Sąd Dyscyplinarny uwzględnił także fakt, iż obwiniony dopuścił się już wcześniej czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne, za które został ukarany przez tut. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

W myśl przepisu art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. W niniejszym postępowaniu obwiniony ukarany został za cztery przewinienia dyscyplinarne, objęte wnioskiem Rzecznika Dyscyplinarnego. Uzasadnione jest zatem wymierzenie kary łącznej upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.).

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w

terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

A stylized handwritten signature in black ink, possibly reading 'S. K.' or similar.A stylized handwritten signature in black ink, possibly reading 'J. K.' or similar.

S. K.